

دینورز خالص و غیردگما تیک

به بهانه معرفی حسین باغگلی

روح الله شهابی

با معرفی وزیران پیشنهادی دولت جدید، استماع نام دکتر حسین باغگلی برای من، خاطرات زمانه دانشجویی در قریب به دو دهه پیش را زنده ساخت. روزی به اتفاق، برای ارائه نتایج یک مطالعه علمی، به محل برگزاری نشستی رفتیم. هنگام صرف ناهار، برخلاف رفتار معمول در مراسمات این چنینی، متوجه امساک و روزه‌داری باغگلی شدم، بدون آنکه خود در این باب حرفی زده باشد یا رفتار متظاهرانهای نشان داده باشد.

پس از آن نیز بارها و بارها و بارها، با کنجکاوی شخصام، دینورزی خالصانه غیردگماتیک را در او از نزدیک مشاهده کردم. اگرچه حتم دارم خود از شنیدن این یادآوری آزرده خواهد شد.

در مواجهه با پدیدۀ باغگلی شاید دو نکته را بتوان خوشبینانه مورد توجه قرار داد. نخست، ورود بلافصل از دانشکده تعلیم و تربیت و نظریه‌های تربیتی به بالاترین سطح اجرایی آموزش و پرورش است، امری که دستکم در سالهای پس از وزارت دکتر غلامحسین شکوهی مبسوق به سابقه نیست و دوم جوانی و نوخواهی و سختکوشی و بی‌پروایی‌های همراه آن در تصمیم‌گیری است.

فراموش نکنیم در چنین نظام‌هایی، همواره شوراها و مشاوران و معاونینی وجود خواهد داشت که دست‌انداز کم‌تجربگان خواهند بود. فارغ از شعار، یک بار به یک جوان اعتماد کنیم ببینیم چه می‌شود.

######